

20.5.77

כ ל ה ס ו ט ה

גליון מס' 11

שלום לכט סוטים סוטות וסתם מופרעים....

אני יודע שהגיע הזמן לענות על השאלה שנשאלה כבר זמן רב "מדוע אינכם מחלקים את הסטייה לכל חברי המשק?" עד עתה היתה התחמקות בנוסח של לא העירו אותנו, זה מכורן לבור מסוים ועוד כהנא וכהנא. עתה יש לי חלק מהתשובה שנבעה משאלתי מדוע כן לחלק? (אז השיבה לי חברה אהת, אגב השפלת עיניים, שאלה שלא מקבלים, פשוט, בעלבים...) אז תראו - קודם כל החיים הם לא גן של שוטנים, לפעמים אף בעלבים וצריך לדעת איך לחיות עם זה. שנית, בקבוץ ישנם שמקבלים וישנם שמקנאים, פשוט מאד. אני, לדוגמא, מקבל כל יום ה' עוגת רוקים שאני בטוח שגורמת לחלק מהאוכלוסיה קנאה רבה והם ודאי שבעלבים - אני מקבל והוא מקנא. מצד שני להם יש טלויזיה ולי בחדר ישנו מין חור בקיר, כעור כזה של כתם לבן שמחכה להסתם ע"י הטלויזיה - ואני רוצה וזה לא יוצא, ואני מקנא והוא מקבל - אז אתם מבינים שבסוף הכל מתקזז, לכולם יש הכל ולכולם קצת חסר ולכן כדאי להפנות את הרגשות לענין אחר - ובאותו ענין, הכוונה היא שהניר הזה ישמור על קו מסוים (מהו?) שיצנזר רק קללות בערבית ושמות של רותיקים ושיושם בו יותר דגש על היופי שבכתבות והענין שבהם - רוצים להמנע מטפול בנושאים קטנים כמו מריבה על סרט, פרסום תקבוצים, התחקות על טיולי ביה"ס היסודי, טפול בבעיה היהודית ועוד, ולכן עוסק העתון ומתחלק בצורתו הנוכחית. מה שבכוון הוא שאני מרגיש לפעמים הרבה יותר במשותף עם טפוסים של העליה השניה מאשר טרומי-צבא למיניהם, ולכן ומערכת תשקול ללא התחטבות בגזע, דת, מין, גיל ומשקל כל בקשה לרכישת דף זה.

3.ב. - בקרוב נפרסם שאלון ובו תצטרך לענות על השאלה האם אתה מעונין שהדף האחרון יהיה כחול או צהוב והאם אתה מעונין שנפרסם בו את ההחלטות השבועיות של ועדת רהוט ותקן מאוררים.

ד ו ד .

מ ה - נ ש מ ע ? ? ?

הקיץ החל, למרות שחשבנו שיזכרו לפתוח את הנריכה רק בסוף הקיץ הופתענו לטובה והגייגית שלנו נפתחה השבוע וכבראה שהקיץ באמת החל. סוף עונת התפוזים והתחלת עונת הברחשים, העין מצסה לעקוב אחרי הגופות הלבנות והדובמים של שדים שמשתרעות על הדשא בבריכה אבל כנראה שההתלהבות היא רק ענין של הסרת

הקליפות ובעוד נבונת זכריה הצעירים של דפר הנשיא יתחילו לטאול
את השאלה הנצחית "איפוא השוודיות איפוא...???"

- מערכת הבחירות חלפה ודוקא כשסגרו את הקליפות עליה לי
בראש להקים רשימה חדשה לכנסת "ג ד" כלומר נמלי דני לכנסת
חבר הכנסת הראשון מאז בן גוריון שיגור בצריף ואולי יחברו לנו
גם טלפון בצריף ויתקנו את הבלטות השבורות ובכלל יש לבחור הרבה
מה להגיד כנראה... אבל מה לעשות, בזכרנו מאוחר וכנראה שדני
ונורברט הזכור לטוב הם היחידים שבאמת שרופים על שלי...

- הסנונית הראשונה גמרה את החופשה שלה ע"י ואדי בית -
אורן (כלא 6...) והתיק נסגר ואנחנו מצפים רק ליומן שיופיע
ויתפרסם.

א י ת י .

מכתב מבו משק בחר"ל

שלום משק יקר.

כשאני בזכר בך עיני מתכסות ברוטב משונה, ראשית אני רואה
המון, אה רגע שכחתי לספר לכם שכשהייתי בספרד אמרו לי כולם
שהם מתגעגעים לפרנקו וגם אצלנו מה שחסר בורא בארץ זה איזה
דיקטטור צעיר רק לשנה, שיעשה קצת סדר בברדק.
ובצרפת הם מתגעגעים לדה-גול, אתם תסלחו לי על הקפיצות, אבל
הדמעות חונקות את גרובי כל פעם שאני חוטב עליכם.
אני בזכר בדבריו של אחד מזקני המשק: כמה הרים מושלגים אפשר
כבר לראות, עוד הר אחד ועוד אחד בסוף כולם אותו הדבר, אבל
החרמון הוא הכי יפה. העקר רציתי לספר לכם על חויה שעברתי -
בלונדון, בחתתי בהיתרו והתקדמתי עם הפקלעות לעבר המכס, המוכס
היה בער צעיר כבן ארבעים שהלבין לעברי בשיביר, הוא שאל אותי
מאין אני וכשעניתי מישראל ביצת ברק התענינות בעיניו היפות,
ואז הוא שאל מאיפה בישראל ואני עניתי: בטח לא שמעת על המקום,
מכפר הנשיא! ואז כבר היה מאוחר מדי, ידו נורתה לכפתור אדום
שבקצה השולחן וכמו יש מאין (ד"ש) הופיעו שני טנקים צ'יפטיין
וכוננו תותחיהם לעברנו. צופר ביסר באויר וכל הנוסעים נטכנו
על הרצפה, הענין היה לגמרי לא ברור, אבל התחלתי להנין כשכמה
מכוניות עצרו בחריקת בלמים לידנו ואחד הבחורים שירד בריצה
מצד שמאל צעק תוך כדי שליפת אקדה: "חברה דני במלי הגיע."

המשך §§§

התחלתי להחזיר, תוך שניה הוקפתי בבלשים שדחפו אותי לחדר צדדי, על הספה ישב איש קטן עם מסקפיים, הוא חיך אלי בנישנות ושלף תעודה: "מפקח יוליוס רובינשטיין מהסקוטלנד יארד. האם אני יכול לטאול כמה שאלות?" "רעדתי, יש קצת דמיון", הוא אמר, "יש לך הוכחות שאתה לא דני במלי?" "מה יכולתי לענות ואז הוא הוציא תמונה מכיס מעילו והסתכל וחיך בצורה משונה, טוב יכול להיות שזאת היתה תמונת אשתו ושלוטת ילדיו, אבל זה קצת הזכיר לי את המבט על הפנים של החברה שמסתכלים בפנטהאוז בחדר של הרי ליפשיץ, ואז הוא אמר לי: "תתפשט" וכשהתפשטתי הוא הסתכל מלמעלה למטה, ואמר אתה יכול להתלבש אתה לא דני במלי, יכולתי להרגיש שהוא מצטער, ואז הוא בקטס סליחה ואמר שבמשך כל הקריירה הארוכה שלו רק שני אנשים עשו לו כל-כך הרבה בעיות - מצחם בגין ודני במלי, ובקטס למסור שלום לדני אז דני שלום ולהתראות וד"ש לכל המשק ממני.

ד ו ד ה.

פעוד ממערכת ה... בחירות...

בכך תעמולת הבהירות נמצאת בעצומה. הקפויניה שולטת בכל המכשירים כל מפלגה ומרכולתה. השמש של הליכוד זורחת בלורי מרש מימי המהפכה הטטרית עסצבע של מליציה. המערך מגלה לנו את פלאי הטכנולוגיה - כיצד לעשות מעטפות ששולפות את האמת היחידה. פלוטו הצטרף לאולפן לעברית בקבוץ בגב ובבתיים הוא מדבר אלינו בצפרדעית כאשר את המ וטיב המרכזי אצלו אני מקוה לפענח בעזרת אחד מידידיו, גולדברג או דומה. שולמית אלובי היעה ועברה את השיא של האינטלגנציה של מערכת הבהירות כאשר אגב גלגול ריש אחרון השטניה היא יוצאת עם תזה מהפכנית שמקורה בזמן היאור. היא טוענת, אגב מבט ישיר למצלמה וכיון הפינה הימנית של הפה, שהאנשים בישראל הם לא ג'מוסים ולא בהמות ושהם יודעים מה שהם רוצים - לזה אין לי תגובה אך חושבני שזה היה המשפט היחיד שהאמנתי בו לאורך כל התשדירים במלוא לבי.

צ'רלי ביטון יושב אחרי שולחן קפה ארוך יחד עם רוסי אחד זקן מאד ושניהם ישבו עם ערבי אחד שמן וקרח שדבר בעקר עם הידיים והעברית שלו היתה צחה מאד וכל המטומטמים האלו רוצים טצביע ור. זה בערך מה שאני זוכר מכל הבלה-בלה הזה ותצביעו, תצביעו, תצביעו הזה ואני אגיד לכם את האמת שבמצאת אצלי בראשי, האמת שלי היא שכולם סתם שקרנים כאלה זולים וטבעצם לאף אחד אין מצע שאפשר ליטון עליו ושכולם יעשו הכל על מנת להגיע למעלה, יעוותו וישחיתו וילכלכו וידרסו והכל ובקצור - הם פשוט פולני-

4

טיקאים של הזמנים המודרניים ושכל אהבת המדינה וסגירת פערים חברתיים והבראת המשק והפחתת האינפלציה והבכי הלאומי זה הכל מין ערפל סמיך ושבלולים עם קרי וזהו זה. אז שאתם הצבעתם אני מתאר לי שמאד התרגשתם ושנדקתם שבע פעמים מה הכנסתם למעטפה ובטח הונגאתם שהנה מלאתם את חובתכם ואתם מצביעים ולא נמנעים ואתם העזרו להביא את מדינת ישראל ליעדה. בטח גם תשנו לפני הטלויזיה עם חנוך סמית שיספר לכם מה מתפתח ותחפלאו על תרונתו וכשר ביתרוחו. אני חושב שאני לא אצביע מפני שלא אדע איפה ומתי אך אם במקרה אני אביא חלב באותו יום (איזה?) ויהיה לי איזה רגע אני פשוט אציץ. ואם לא יהיה תור כמו בספריה ולא יהיו יותר מדי אנשים עם גאווה ובדיחות אנגליות אז אני אכנס לפרגוד של הגניקולוג ואני בטח אהנה מאד. להיות לבד ובשקט ואף אחד לא יאיץ בי, כמו בחדר אוכל, והרגשה של חריצה תקבן בבטני. אז אני אקח פתק לבן ובצד אחד אני אצייר שמש ופרחים ואהבה וחופש ומים ובריאות ושמחה ואדמה וחברות ובצד השני אני אחבר פואימה על כל הגברלים בערף ששלחו את החיילים להלחם ועל כל אנשי הציבור שמעלו בכספי המדינה ורוששו אותנו ולכל החצטריטים שמדברים מהאברסט על המצב בים-המלח ושיקפצו כולם. לי יש בעד מי להצביע - משהו קצת פרטי כזה.

ד ו ד .

ה ר ה ו ר י ם

לא מזמן עלה אצלינו נושא שלדעתי הוא חשוב. אנשי רוצה לפגוע באף אחד אבל לי הציק הרעיון של בקור חברים אצל בני משק בחו"ל. באיזה שהוא מקום בראה העבין קצת אבסורדי. דור המיסדים עזב את ביתו, מי ברצון ומי לא ברצון (הנסיבות ידועות לכולם) עלה לארץ והגשים רעיון מרכזי של העם היהודי. לעזוב את הגלות לחזור לארץ ישראל לבנות בה בית לעם היהודי. אחרי עשרים ותשע שנים מפרכות אפשר לומר בהחלטיות שהם באמת הגשימו רעיון זה, בבית קיבוץ לתפארת (לפי דעתי כמובן) חברה מתעמקת ויוצרת מחנכת את הדור שנולד בארץ לאהבת הארץ, לישובה וביציבה. פה למעשה קיימת המחשבה שהציקה לי. ולמעשה היא צריכה להציק יותר לאותו דור של מיסדים! כי אותו דור שדרש מעצמו יותר מכל אחד אחר נותן איזה שהוא עדוד מסוים לבניו ובנותיו לא להמשיך ולהגשים את מה שהתחיל ועשה הוא. ברור שסבות אנושיות מובנות ביותר הן אלו שגרמו לנושא לעלות אבל בכל זאת לי זה הציק ורציתי לעלות את הנושא ולשתף במחשבות והתלבטויות. א י ת י .